

Seni Pasaklı Sabah At Seni

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Haziran 2021

Bir düş ertesinin sen, Sabahat: sözcüklerden yüksündüğün kaçmaz gözümde aslında sen bir sözcüğe bile denk düşmüyorsun ne zaman ki...

“Ah, sabah... oldu” nun ertesi düşüyorsun aklıma Sabahat ve hüzün kervanında başı çekiyorsun. Kanatlarının ayarı yok ki senin ve hep de kandığın üzere kanadığını da görüyorum, Sabahat ve ben sözcüklerle pansuman yapacakken...

Ah, kaçma benden seni sefil kadın ve bir adın var senin:

Ha sabah demişim ha Sabahat, diye seslenmişim.

Kukumav kuşu gibisin işte ayarın yok bense sürekli yağlıyorum motorumu ve asla yolda kalmıyorum sense kağı arabası gibi sürtüyorsun bir orada bir burada sonra da sana sürtük, diyenlere kızılıyorsun...

Ah, Sabahat bir kere de olsa sürtsen ya burnunu.

Çekme içine yaşlarını.

Genzinde saklı hıçkırığı da sal işte.

Mevla'm çayıra sen kayıra...

Yoksa başka bir şey miydi hani, seni kayırdığı da yok Mevla'nın ne de olsa beynamaz bir sürtüksün sen.

Özet mi geçiyorsun yine iç sesine?

O zaman at elindeki aşk romanını.

Bir geç de masanın başına azıcık tarih öğren biraz felsefeden nasiplen...

Din derslerinde kim uyu dedi sana?

Sen de uydun ya o çatlak sıra arkadaşına...

Kim mi?

Ne o, ne çabuk unuttun Feyzullah'ı.

Hani iç cebinde kolonyalı mendil taşıyan ve ayakları kokmasın diye pabuçlarına pudra dolduran sonra yerde ayağı kayıp da kışının üstüne düşen.

Ne o, Sabahat çok mu üşüdüñ şu yaz gününde? Eh, olacağı budur kim dediyse sana yıkan da kurutmadan saçını çık da dolaş haldır haldır, diye.

Ne anne sözü dinlersin ne de uyarsın büyüklerine.

Sen de büyüdün fazlasıyla hem..

Ne o, inkâr mı ediyorsun, sefil Sabahat?

Küçül de gir cebime hem ben senden üç yaş küçüğüm hiç de öyle böbürlenme en küçük benim diye...

Dünkü çocuk mu?

Ufak at da civcivler yesin.

Bak kaç nesli eskittin sen.

Kaç da sevgiliyi yolda bıraktın...

Evet, üç otuzunda değilsin ama...

Mihrabın da yerinde olsa bari.

Sessizce gülme öyle sinsi sinsi bırak da insanlar bir huzur bulsun senden fırsat bulsunlar şöyle bir huzurla çekilsinler köşelerine.

Böbürlenme hem: bu gün ne olduğun değil yarın ne olacağın önemi.

Azıcık az ye de üç kuruş at bir köşeye ve üç kuruşluk adamlara babandan kalan maaşı yedirmeyi de bırak.

Bak, adın çıktı Sabahat adın çıktı:

Kim dedi sana düş yola sabah vakti de...

Ay, evet, inadına sabah dedim Sabahat.

Sabah kim sen kim?

Ancak kuşluk vakti açarsın gözlerini ve ruhunu dikizlersin uykulu gözlerle artık öğlen de oldu mu arzı endam edersin.

Bilmez miyim ben, sen dikiş tutturamadın bir de genç kız olacaksın bir kere ekmek hamuru açtığını görmedim. Hem sen ekmek de yemezsin, haspam:

Neymiş efendim, formun bozulmuş.

O zaman giy de mahalle takımının formasını düşün yolun yeşil sahalara. Ama yok, yok, sen kaldıramazsın kışını azıcık koş havlu atarsın.

Çocukken de böyleydin Sabahat: az mı ikmale kaldın beden dersinden az mı özel ders aldın o judo hocasından.

Ah, rahmetli baban nasıl da istemişti seni okul takımında görmeyi. Pek mi lazımdı gidip da tango kursuna kayıt olman? Bak adam gitti kalpten ama sende kalp yok be güzelim, sende kalp olsa beni bırakır mıydın böyle ulu orta?

Hey, Sabah...

Sabahat, duy sesi mi. Bak sabah oldu geldi kuşlar azıcık ekmek ver zavallı hayvanlara.

Hey, Sabahat, sana sesleniyorum: sabah sabah çıldırtma insanı hem bak benden sır çıkmaz hadi bir el ver de şu çamaşırları yıkayıp da akça pakça yapalım, seni pasaklı Sabahat seni...